

Minik Sincaplar

Minik Sincaplar Masalı

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, kuşlar tellal iken, sincaplar berber iken, anneleriyle beraber küçük bir kulübede yaşıyan üç küçük sincap varmış. Gel zaman git zaman küçük sincaplar artık büyümüşler, doğup büyüdüğü kulübeden çıkıp doğa hayatının içinde yaşamlarını sürdürmeleri gerekiyormuş. Günlerden Bir gün anne sincap, yavrularını yanına çağırır;

– Sevgili yavrularım, hepimiz büyüdünüz artık doğu büyüdüğünü bu evden ayrılma vaktiniz geldi. Doğa hayatının içinde kendi yaşamınızı sürdürmeniz gerekiyor. Sizlere bir tavsiyem olacak; bunu sakın unutmanızı, her zaman bunu hatırlayarak yaşamınızı sürdürmenizi diliyorum; Ama sakın bunu unutmayın; “Ne iş yaparsanız yapın, her zaman en iyisini yapın.” demiş.

Sincaplar yeni güne uyanınca anneleriyle vedalaşmak zorunda kalmışlar. Hüzünle ve heyecanlı bir bekleyiş içerisinde, ormana doğru yürümeye başlamışlar. Az gitmişler, uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler. Sonunda kendilerine ev yapabilecekleri güvenli bir yer bulmuşlar. Herkes evini nasıl yapacağını düşünmeye başlamış. İlk olarak küçük sincap kararını açıklamış;

– Ben evimi samandan yapacağım demiş. Çünkü hem zahmetsiz hem de yapımı çok kolaymış. Evini çabucak yapıp, orman sakinlerinin yanına gidip oyun oynamak istiyormuş. En küçük sincap saman balyalarını biriktirerek evini bitirmiş, diğer kardeşlerine seslenmiş;

– Heyy! Buraya bakın, ben evimi bitirdim!

En büyük sincap, küçük sincabın yanına gelerek;

– Sevgili kardeşim, “Bu yaptığın ev hiç güvenli değil. En küçük fırtınada ya da kurt saldırısında bu yaptığın evde korunamazsın.” demiş.

En küçük sincap, annesinin öğüdünü dikkate almadığı gibi abisinin sözlerini de dikkate almamış. Bana bir şey olmaz merak etmeyin, demiş.

Sıra gelmiş ortanca sincaba, o da evini keresteden yapmaya karar vermiş. Bulduğu dal parçacıklarını biriktirerek ahşaptan küçük bir ev yapmış. Küçük kardeşininkinden daha sağlam olmuş ama onun evine de çok güvenli bir ev denilemezmiş. Ortanca sincap evini bitirdikten sonra abisini çağırmış, abisi yanına gelmiş.

– Sevgili kardeşim, “Evin güzel ama hiç de güvenli görünmüyor. Bir kurt saldırısında evin yıkılabilir.” demiş.

Ortanca sincap;

– “Benim yaptığım eve hiçbir şey olmaz. Hepsini ceviz ve meşe ağacından yaptırdım. Siz kendinize bakın.” demiş.

En büyük sincap, karar sizin. Annemiz hepimizi uyarıştı, ne yaparsanız yapın, en iyisini yapın diye..

En küçük sincap ile ortanca sincap, evlerini kısa sürede bitirmişler, keyiflerine de diyecek yokmuş. En büyük sincap ise hala evini yapmaya devam ediyormuş. Çünkü o evini sert kayalardan yapıyormuş. İki küçük sincap, ağabeylerinin yanına gelerek; “Aman ağabey, senin yaptığın düpedüz korkaklık! Alt tarafı bir ev yapacaksın! Bu kadar zahmete ne gerek var? diye söylenmişler.

En büyük sincap, kardeşlerinin bu sözlerine aldırmadan evini yapmaya devam etmiş. 1 haftanın sonunda sert kayalardan yaptığı evini anca bitirebilmiş.

Gel zaman, git zaman, bir gün aç bir kurt sincapların yaşadığı bölgeye gelmiş. Samandan yapılan kulübeyi görünce hemen içinde birinin yaşadığını anlamış. Küçük sincap da kulübesinde uyuyormuş. Birden bire kurdun hırıltılarını duyup uyanmış.

Kurt kapıyı çalmış;

-Heyy sincap! Kapıyı aç! Kapıyı açmazsan pençelerimle saman balyalarını parçaladığım gibi seni de parçalarım demiş.

Küçük sincap;

– “Benim evim çok sağlam, hiçbir şey yapamazsın.” demiş.

Kurt, saman balyalarına pençesini vurduğu gibi balyaları dağıtmaya başlamış, küçük sincap, can havliyle kendini dışarı atmış, doğruca ortanca kardeşinin kulübesine koşmuş.

Ortanca sincap, kapıyı açtığı gibi küçük sincabın kulübesine almış.

Küçük sincap;

– “Kapıyı hemen kapat kardeşim, kurt buraya gelebilir.” demiş.

Ortanca kardeş;

– “Korkma, burası çok güvenli, kurt buraya gelemmez.” demiş.

Küçük sincabın izini takip eden kurt, ortanca sincabın yaptığı kulübeye gelmiş.

– “Heyy! açın kapıyı! Yoksa içeri gelirim, hepinizi pençelerimle parçalarım.” demiş.

Ortanca sincap;

-“Korkma kardeşim, hiçbir şey yapamaz.” demiş.

Kurt, öfkelenmiş, pençeleriyle tahtaları sökmeye başlamış.

İki sincap, aç kurdun elinden canlarını zor kurtararak, en büyük sincabın evine sığınmışlar.

En büyük sincap, küçük kardeşlerine kapıyı açarak onları içeriye almış. Küçük sincaplar korkudan tir tir titiyorlarmış. Ya kurt buraya da gelse, diye korkuyorlarmış.

En büyük sincap;

-“Korkmayın kardeşlerim, burası çok güvenli. Kurt buraya gelse de bize bir şey yapamaz.” demiş.

Aç kurt, en büyük sincabın kapısına dayanmış, kapıyı çalmış ama kimse kapıyı ona açmamış. Hırlamış, bağırarak çağırmış ama sincaplar hiç oralı olmamış.

En büyük sincap;

– “Hain kurt, git buradan! Ne yaparsan yap, sen bu eve giremezsin, çünkü bu ev çok güvenli.” demiş.

Kurt ne kadar uğraşmışsa da, en büyük sincabın sert kayalardan yaptığı evi yıkamamış. Aç kurt, eve girmek için başka çareler aramaya başlamış, evin üzerindeki bacayı görmüş, bacadan içeri girmeyi denemiş.

Kurdun çatıda olduğunu anlayan en büyük sincap, kurdun bacadan girebileceğini anlamış. Derhal hemen bacanın altındaki şömineyi yakmaya karar vermiş. Kurt bacadan inerken, aşağıdan gelen duman boğazına kaçmış. Boğazına duman kaçan kurt, can havliyle kendini dışarı atmış ve ormanın derinliklerine doğru koşmaya başlamış. Aç kurdun saldırısından kurtulan küçük sincaplar, sevinçle birbirlerine sarılmışlar.

Bir süre sonra üç küçük sincap, ormanda anneleriyle karşılaşmışlar. Başlarından geçen olayı annelerine anlatmışlar. En küçük sincap ve ortanca sincap annelerine sarılıp özür dilemişler.

– “Anneciğim, özür dileriz. Senin sözünü dinlemedik, az kaldı canımızdan oluyorduk. Şu kısacık zamanda çok şey öğrendik, çok haklıymışsın. “Ne yaparsak yapalım, en iyisini yapmalıyız.” demişler. Annesinin yanına giden en küçük sincap haklıymışsın anneciğim bu dünyada ne yapıyorsak en iyisini yapmalıymışız.” demişler.

Annelerine söz veren küçük sincaplar, bir daha hiç tembellik yapmamışlar. Ağabeyleri gibi yaptıkları her şeyi özenle yaparak, en iyisini yapmaya başlamışlar. Küçük sincaplar O günden sonra hiç tembellik yapmamışlar. Çalışkan davranıp, ormanda mutlu ve güvenli bir yaşam sürdürmüşler..

Gökten üç elma düşmüş; biri sincap ailesine, biri bu masalı okuyanın başına, biri de bu masaldan ders çıkarmanın başına..

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>